

In memoriam

Др МАРИНА ТОДОРОВИЋ
(1955 - 2010)

Др Марина Тодоровић, ванредни професор Географског факултета Универзитета у Београду и виши научни сарадник Географског института „Јован Цвијић“ САНУ преминула је 18. новембра 2010. године. Живела је полетно, отишла прерано и изненада.

Рођена је 21. фебруара 1955. године у Београду где по завршетку гимназије наставља академско школовање и усавршавање на Одсеку за географију Природно-математичког факултета. Након дипломирања 1978. године, диплому магистра географских наука стиче 1985. а 1999. диплому доктора географских наука одбравивши докторску дисертацију под насловом „*Географске основе типологије пољопривреде Србије*“.

У свет науке улази 1980. као асистент приправник у одељењу друштвене географије Географског института „Јован Цвијић“ САНУ. Путања њене научне-истраживачке каријере захваљујући истакнутим резултатима кретала се од истраживача сарадника (1986), преко научног сарадника (1999) до вишег научног сарадника (2004). Године 2008. изабрана је у звање ванредног професора Географског факултета Универзитета у Београду где изузетно успешно интегрише научно-истраживачки рад са педагошко-едукативном делатношћу.

Широк опсег њеног научног и стручног стваралаштва обухвата: учешће у бројним научно-истраживачким пројектима Института (била је руководилац текућег пројекта *Модалитети валоризације геопотенцијала неразвијених подручја Србије*) и научним конференцијама и симпозијумима у земљи и иностранству; научно-педагошки рад на Катедри за Туризмологију Географског факултета и Високој туристичкој струковној школи у Београду; конципирање и реализацију пројеката за унапређивање образовања и усавршавања наставника географије; ангажовање у својству уредника и рецензента бројних институтских

и других научних и стручних публикација; менторски рад у формирању научних кадрова стипендиста МНРС, као и менторство и чланство у комисијама за одбрану докторских дисертација и магистарских теза. Својом компетентношћу допринела је развоју научних и стручних националних и међународних друштава (СГД, Друштво демографа, Завод за социологију села, Удружење стручних друштава Србије, Балканска асоцијација географа, Балканска асоцијација за истраживање села и др.). Као прва жена председник Српског географског друштва испољила је посвећеност, озбиљност и упорност у раду, унапредила је сарадњу СГД-а с бројним иностраним асоцијацијама и институцијама, нарочито са Европском асоцијацијом географа, организовала Први конгрес српских географа (2006) и бројне географске семинаре и стручне екскурзије.

Богат и разноврстан научно-истраживачки опус у домену основних и примењених истраживања, самостално или у коауторству, илуструју изузетни научни резултати: две монографије („*Основе типологије и регионализације Србије*“, 2002, и „*Србија, еврорегиони и европске интеграције*“, 2004), уџбеник „*Рурални туризам*“ (2009), бројна поглавља у монографским публикацијама, преко 100 радова у научним и стручним часописима и саопштењима са научних конференција и симпозијума. Именовање у почасног професора Географског факултета Универзитета „Babes-Bolyai“ из Клуџа (Румунија) је посебно признање њеном научном раду.

Неисцрпне енергије и креативности Марина Тодоровић је допринела развоју аграрне географије као самосталне научне дисциплине посебно кроз методолошки комплексно и територијално свеобухватну типологију и регионализацију пољопривреде Србије. Опус научног и стручног интересовања протеже се од основног аналитичко-статистичког до целовитог узрочно-последичног и просторно-функционалног проучавања руралних простора. На тај начин њено научно сазнање превазилази оквире уже дисциплинарне усмерености и добија контуре савременог комплексног изучавања руралних простора интегришући аграрну географију, демографију и туризмологију. Своју стручност и знање применила је током израде бројних просторних планова повезујући геопростор Србије од севера ка југу, од истока ка западу (од Суботице до Трговишта, од Кладова и Неготина до Таре и Увца, преко Александровца, Трстеника, Смедерева, Обреновца, Гроцке...) успостављајући сарадњу са еминентним планерским институцијама.

Научник, истраживач, професор, предавач, сарадник, руководилац, организатор, методолог, уредник и још много тога објединила је у својој личности. Својственим умећем и раскошним талентом спајала је истраживања и путовања, кабинетски и теренски рад, теорију и праксу, фундаментална и примењена истраживања, индивидуалност и тимски рад. Пленила је ведрином, преданошћу, ентузијазмом, енергијом, шармом, топлином и спонтаношћу комуницирања, а мудрост, знање и креативност несобично је преносила на сараднике, подстичући истраживачки рад и заједничка дружења.

Брижна супруга, мајка, од недавно и бака, топлином породичног дома надахнула је наш живот и рад, плаветнилом очију унела дубину и ширину погледа, а осмехом и отвореношћу спонтаност у наша дружења и сарадњу. С неверицом, с сетом у души, с сузом у оку, с осећајем привилегије да смо део њеног широког круга сарадника и пријатеља, сећања на дугогодишњу сарадњу, заједничке пројекте, путовања и надамсе дивно пријатељство остају неизбрисива.